

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515389146720/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Et Strykke gik det fremad, uden at der blev talt et Ord; naar undtages, at Skytten af og til med et »hæ!« er Skjeldsord og en Eed afbrød Tausheden. Endeligen knyttede Krybeskytten en ny og mindre lidenskabelig Samtale. »Tykkes Du ikke, det er Synd« sagde han, »at jeg her skal gaac og vade i det lange Lyng?« »Det er Du vant til, din Hund!« svarte Niels. »Du kunde gjerne vedblev den Anden med et polidsk Øjekast, men dog i en Tone, som viste, at han ikke ventede at faae sin Bøn opfyldt: »Du kunde gjerne lade mig sidde op bag ved Dig.« »Ho ho!« svarte Skytten med en Skogger: »Du har redet nok i Dag; nu har Du godt af at røre dine lange Been.« »Naa naa! et godt Ord igjen, Niels Skytte!« mumlede hiin, »Du er saa iband contradi* idag.« Niels Skytte svarede Intet hertil; men fløjtede en Visetone, imedens han af jagttasken fremtog Tabakspung og Pipe. Da denne var stoppet, gav han sig til at slaae Ild; men Tønderet vilde ikke fænge. »Jeg kommer til at hjælpe Dig« sagde Mads, og uden at faae eller vente paa Svar slog han Ild i sin egen Fyrtønde, blæste paa den og rakte den til Skytten; men idet denne tog derimod, greb hiin fat paa Kolben af den lafte Bøsse, som laa over Sadelknappen, rev den med et vældigt Ryk ud af Stroppen, og sprang tre Skridt baglænds ud i Lyngen. – Alt dette skete med en Hurtighed, Man ikke skulde have tiltroet den bredskuldrede, føre og allerede lidt aldrende Krybeskytte. »Nu falder Godtaar mig til!« sagde denne. »Tykkes Dig ikke, jeg nu kunde pirre Dig overende, som en Skurrehat, bitte Niels? Men Du var rimelig før; det er din Lykke.« Den arme Skytte stirrede bleeg og skjælvende af Arrighed paa sin Modstander, uden at være istand til at fremføre et eneste Ord. »Før lidt siden« vedblev Mads »var Du saa ildvorn,** der kunde Ingen faae et Ord indført; men havde jeg ikke dengang hørt, hvordan du lod din Mund løbe, skulde jeg hartad tænkt, at Du havde glemmt den hjemme paa Ansbjerg – tænd din Pipe! ellers brænder Tønderet ud – Du seer saa vis paa min Fyrtønde? Du tykkes vel, det er et maadeligt Bytte, Du har gjort? Denne her er rigtignok bedre;« – han klappede paa Bøssokolben – »men Du skal faae den igjen, naar Du flyer mig min egen.« Niels tog denne strax over Hovedet, rakte den hen til Krybeskytten med den ene Haand og udstrækkede den anden for at modtage sit Gevær. »Bie lidt!« sagde Mads:

* Bandsat contrair.

** Hidsig, arrig og kvavag.